

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.500 van 14 februari 2013
in de zaak A. 201.853/VII-38.259.**

In zake : Walter MONDT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Bouckaert
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6, bus 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 september 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 22 juli 2011 houdende weigering van de erkenning van Walter Mondt als deskundige voor het opstellen van milieueffectenrapporten in de discipline bodem : pedologie en geologie, en in de discipline water : geohydrologie, oppervlakte- en afvalwater en mariene waters.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 december 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jennifer Dubrulle, die loco advocaat Jan Bouckaert verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Meindert Gees, die loco advocaten Steve Ronse en Kaat Decock verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is reeds ongeveer 30 jaar actief als deskundige in milieuaangelegenheden. In 1993 richt hij het bedrijf Ecorem op, "een

onafhankelijk, multidisciplinair advies-, studie- en ingenieursbureau". Hij omschrijft zijn functie in dit bedrijf als volgt :

"Gezien zijn jarenlange ervaring in de sector treedt de verzoeker binnen Ecorem niet enkel op als bedrijfsleider, maar ook als senior consultant. Hij verzorgt daarbij de coördinatie tussen de verschillende interne en externe deskundigen, met de betrokken overheden en met de opdrachtgever. Tevens formuleert hij adviezen en suggesties, zorgt hij voor permanente bijsturing tijdens de belangrijkste projectfasen en formuleert hij conclusies en aanbevelingen bij de rapporten. Als bedrijfsleider en senior consultant was en is de verzoeker betrokken bij zo goed als alle grote projecten die door Ecorem worden uitgevoerd".

3.2. Bij ministerieel besluit van 31 mei 1990 wordt de verzoeker erkend als deskundige voor het opstellen van milieueffectenrapporten (MER) in de discipline bodem en in de discipline water. Naar aanleiding van vragen tot verlenging van de erkenningen worden in de loop der jaren bezwaren geuit door verschillende adviserende instanties, die menen dat de verzoeker te weinig persoonlijk betrokken is bij het opstellen van de rapporten door de deskundigen van het bedrijf.

3.3. Op 10 april 2007 wordt zijn erkenning verlengd voor twee jaar. Die beslissing vermeldt het voorbehoud dat van een MER-deskundige wordt verwacht dat hij de studies zelf uitvoert en niet enkel superviseert.

3.4. Op 22 oktober 2009 wordt de erkenning van de verzoeker een laatste keer verlengd, voor een termijn van twee jaar, meer bepaald van 10 april 2009 tot en met 9 april 2011. De erkenning wordt verleend onder de voorwaarde dat de verzoeker "gedurende deze erkenningsperiode zijn kennis en expertise met betrekking tot de disciplines en deeldomeinen waarvoor hij erkend werd, onderhoudt en actualiseert".

3.5. De verzoeker dient op 15 april 2011 een aanvraag in tot erkenning als deskundige voor het opstellen van milieueffectenrapporten in de

discipline bodem, deeldomeinen pedologie en geologie, en in de discipline water, deeldomeinen geohydrologie, oppervlakte- en afvalwater, en mariene waters.

3.6. De volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling Bodembeheer van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij adviseert gunstig zowel voor de discipline bodem, deeldomein geologie en pedologie als voor de discipline water, deeldomein geohydrologie;
- de afdeling Ecologisch Toezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert gunstig voor de discipline water, deeldomeinen oppervlakte- en afvalwater en mariene waters;
- de afdeling Operationeel Waterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert ongunstig voor de discipline water, deeldomeinen geohydrologie en oppervlakte- en afvalwater;
- de dienst Milieueffectenrapportage van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert ongunstig voor de discipline bodem en voor de discipline water;
- de afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert ongunstig voor de discipline bodem, deeldomein geologie en voor de discipline water, deeldomein geohydrologie.

3.7. Deze adviezen worden overgemaakt aan de verzoeker, met de mededeling dat hij schriftelijk of mondeling via een hoorzitting kan reageren op de ongunstige adviezen.

3.8. Op 23 juni 2011 wordt, op vraag van de verzoeker, een hoorzitting gehouden. Ter voorbereiding van die hoorzitting bezorgt de verzoeker op 17 juni 2011 reeds een schriftelijk standpunt.

3.9. Na de hoorzitting verleent de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie een ongunstig advies.

3.10. Op 22 juli 2011 weigert de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de erkenning van de verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat de heer Walter Mondt voldoet aan de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden vermeld onder respectievelijk artikel 8 en artikel 12, §1, van het VLAREL, met name:

- a) geen strafrechtelijke veroordeling voor overtredingen van de milieuwetgeving die verband houden met het gebruik van de erkenning opgelopen in de periode van drie jaar die de erkenningsaanvraag voorafgaat, in een lidstaat van de Europese Unie,
- b) een natuurlijk persoon zijn,
- c) minstens de graad van master of een daarmee gelijkgeschakelde graad hebben behaald,
- d) met gunstig gevolg een opleiding hebben genoten per deeldomein of als er geen deeldomeinen zijn, per discipline, waarin minstens de onderwerpen aan bod zijn gekomen, vermeld in bijlage 9 van het VLAREL; dat in casu kan verwezen worden naar artikel 92 van het VLAREL waarin wordt gesteld dat in afwijking hiervan, op basis van een aanvraag die wordt ingediend binnen een termijn van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van het VLAREL (zijnde 1 januari 2011), een persoon die de onderwerpen, vermeld in bijlage 9 van het VLAREL, niet heeft gevolgd, als deskundige voor het opstellen van milieueffectrapporten in de van toepassing zijnde disciplines en deeldomeinen kan worden erkend als hij minstens vijf jaar ervaring heeft met het opstellen van milieueffectstudies;

Overwegende dat hij evenwel niet voldoet aan de volgende bijzondere erkenningsvoorwaarde, zoals vermeld in artikel 12, §1, 2°, a), van het VLAREL: minstens drie jaar praktische ervaring hebben met het meewerken aan het opstellen van milieueffectstudies in de aangevraagde disciplines en deeldomeinen, verworven binnen vijf jaar voorafgaand aan de erkenningsaanvraag; dat de heer Mondt immers de laatste jaren niet zelf instond voor het effectief schrijven van de door Ecorem uitgevoerde milieueffectenstudies; dat dus niet kan gesteld worden dat de heer Mondt de laatste jaren meewerkte aan het opstellen van milieueffectstudies; dat de heer Mondt binnen Ecorem duidelijk de managementfunctie op zich neemt en de milieueffectenstudies van de hand zijn van zijn medewerkers;

Overwegende dat de heer Mondt de diploma's van 'licentiaat in de aardrijkskundige wetenschappen' (Vrije Universiteit Brussel, 1978), 'bijzonder licentiaat in de hydrologie' (Vrije Universiteit Brussel, 1981) en 'doctor in de wetenschappen' (Vrije Universiteit Brussel, 1992) heeft behaald;

Overwegende dat de heer Mondt Ecorem NV oprichtte in 1993 en

sindsdien CEO van Ecorem NV is;

Overwegende dat uit het ministerieel besluit van 22 oktober 2009 blijkt dat het opstellen van de milieueffectrapporten sedert 2001 moeizaam verlopen is en dat bijsturing nodig was; dat het reële aandeel van de aanvrager bij het opstellen van de milieueffectrapporten niet duidelijk was; dat om die redenen sinds 2001 slechts erkenningsperiodes van beperkte duur werden verleend;

Overwegende dat het ingediende aanvraagdossier eerder een oplistingslijst blijkt te zijn van alle studies uitgevoerd door Ecorem NV en geen oplistingslijst is van studies waarin de aanvrager zelf een belangrijke inhoudelijke rol vervuld heeft; dat de daadwerkelijke eigen inbreng hiermee onvoldoende wordt aangetoond; dat dit, zoals hoger vermeld, gebleken is tijdens de hoorzitting van 23 juni 2011: de heer Mondt schrijft zelf geen (delen van) milieueffectrapporten;

Overwegende dat uit de hoorzitting en uit het dossier blijkt dat de heer Mondt de voorbije jaren vooral een coördinerende en superviserende rol verzorgde bij de uitvoering van de milieueffectenstudies van Ecorem;

Overwegende dat uit de hoorzitting gebleken is dat de aanvrager onvoldoende up-to-date blijkt te zijn in verband met de aangevraagde disciplines en onvoldoende vertrouwd blijkt te zijn met verschillende voor de aangevraagde disciplines essentiële gegevensbronnen en databanken; dat een actuele en parate kennis een gebruikseis betreft voor erkende deskundigen voor het opstellen van milieueffectrapporten, conform artikel 38, 3°, van het VLAREL;

Overwegende dat op de hoorzitting van 23 juni 2011 onvoldoende bijkomende argumenten voorgelegd werden om de ongunstige adviezen van de verschillende diensten te weerleggen;

Overwegende dat van een erkende deskundige voor het opstellen van milieueffectrapporten verwacht wordt dat deze de studies zelf kan uitvoeren en niet enkel superviseert of coördineert;

Overwegende dat de aanvrager zonder twijfel over een goede en brede generalistische kennis en ervaring beschikt, maar dat een beoordeling van een aanvraag van een natuurlijk persoon tot erkenning als deskundige voor het opstellen van milieueffectrapporten, volgens de van toepassing zijnde regelgeving, betrekking heeft op de individuele ervaring en onderlegdheid in het domein van de beschouwde discipline(s);

Overwegende de aanvrager in 2009 erkend werd voor een beperkte termijn van twee jaar; dat in het ministerieel besluit van 22 oktober 2009 als voorwaarde werd opgelegd dat de heer Walter Mondt gedurende deze erkenningsperiode zijn kennis en expertise met betrekking tot de disciplines en deeldomeinen waarvoor hij erkend werd, diende te onderhouden en actualiseren; dat de heer Mondt hieraan onvoldoende gevolg heeft gegeven;

Overwegende dat de aanvrager zich onvoldoende heeft bijgeschoold; dat de opleidingen die hij de laatste jaren volgde voornamelijk betrekking hadden op grondwaterthema's en ruimtelijke ordening; dat dit generalistische opleidingen zijn die niet bijdragen tot het onderhouden en actualiseren van de kennis en expertise inzake de aangevraagde disciplines en deeldomeinen; dat zelfs geen enkele opleiding of studiedag werd gevolgd met betrekking tot de discipline 'Bodem';

Overwegende dat tijdens de hoorzitting bovendien is gebleken dat de kennis van de aanvrager inzake de evolutie van het deeldomein pedologie binnen de discipline 'Bodem' ondermaats is; dat de heer Mondt geen kennis bleek te hebben van de recente aanpassingen aan de Databank Ondergrond Vlaanderen; dat deze kennis essentieel is om erkend te worden in dit deeldomein;

Overwegende dat de aanvrager zich in het dossier en tijdens de hoorzitting vooral beroept op de kennis die aanwezig is binnen zijn firma Ecorem NV; dat hij zelf aangeeft dat hij medewerkers in dienst heeft die kennis hebben van bijvoorbeeld het MODFLOW-model, DOV, en dergelijke; dat de aanvrager ondertussen ook verschillende erkende deskundigen voor het opstellen van milieueffectrapporten in dienst heeft genomen, die zich continu bezig houden met het opstellen van milieueffectrapporten;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de erkenning van de heer Walter Mondt als deskundige voor het opstellen van milieueffectrapporten in de discipline 'Bodem', deeldomeinen pedologie en geologie, en de discipline 'Water', deeldomeinen geohydrologie, oppervlakte- en afvalwater en mariene waters, te weigeren;

(...)"

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 7, 12, 33 en 38 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (hierna : Vlarel), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel.

In een eerste onderdeel van het enig middel stelt de verzoeker dat de bestreden beslissing overweegt dat niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel, omdat hij de door Ecorem uitgevoerde milieueffectenstudies niet zelf heeft geschreven. Hij zet uiteen dat artikel 7 van Vlarel bepaalt dat een erkenning wordt verleend "als de aanvrager het bewijs levert dat hij voldoet aan de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden", dat geen

van die voorwaarden stelt dat de aanvrager effectief milieueffectenstudies moet schrijven, noch dat het superviseren en coördineren van milieueffectenstudies niet geldt als "meewerken aan het opstellen van milieueffectstudies", dat enkel is vereist dat de aanvrager beschikt over een praktische ervaring met het meewerken aan het opstellen van dergelijke studies en dat hij wel degelijk over de nodige ervaring beschikt.

In een tweede onderdeel voert de verzoeker aan dat de bestreden beslissing ten onrechte steunt op artikel 38, 3°, van Vlarel daar waar zij stelt dat hij zich onvoldoende zou hebben bijgeschoold en over onvoldoende parate kennis over de betrokken vakgebieden zou beschikken. Hij betoogt dat argumenten aangaande bijscholing en parate kennis bijzondere gebruiksvoorwaarden voor een MER-deskundige zijn, die, overeenkomstig artikel 7 van Vlarel, geen beoordelingselement vormen bij een erkenningsaanvraag, dat artikel 38, 3°, van Vlarel bovendien slechts inhoudt dat een erkende MER-deskundige zich jaarlijks dient bij te scholen, doch niet dat hij over een enige vorm van parate kennis dient te beschikken, dat hij zich bereid heeft verklaard de bedoelde bijscholing te volgen, indien die wordt georganiseerd, dat voorts Vlarel slechts begin 2011 in werking is getreden, zodat deze gebruiksvoorwaarde nog niet geschonden kan zijn en dat, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing niet motiveert op welke wijze zou zijn gebleken dat zijn kennis onvoldoende up-to-date is.

In een derde onderdeel van het enig middel, ten slotte, voert de verzoeker aan dat de overwegingen dat uit het ministerieel besluit van 22 oktober 2009 waarbij zijn erkenning werd verlengd blijkt dat het opstellen van milieueffectenrapporten sinds 2001 moeizaam is verlopen, dat het aanvraagdossier geen lijst bevat van studies waarin de aanvrager zelf een belangrijke inhoudelijke rol heeft vervuld, dat hij zich niet heeft gehouden aan de voorwaarde opgelegd in voornoemd besluit van 22 oktober 2009 en dat zijn kennis inzake de evolutie van het deeldomein pedologie ondermaats is, de bestreden beslissing niet kunnen schragen, aangezien zij overeenkomstig artikel 7 van Vlarel geen beoordelingselementen bij een erkenningsaanvraag als MER-deskundige zijn. Hij

zet uiteen dat hij in 2009 overigens wel erkend werd, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er heden problemen zijn met het opstellen van milieueffectenrapporten, dat in zijn schrijven van 17 juni 2011, waarnaar in de bestreden beslissing niet wordt verwezen, een overzicht wordt gegeven van studies waaraan hij concreet heeft meegewerkt, dat Vlarel niet voorziet dat bij het verlenen van een erkenning voorwaarden kunnen worden opgelegd, noch dat miskenning van een dergelijke voorwaarde een grond tot weigering van de erkenning zou zijn en dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waarop de verwerende partij zich baseert om te stellen dat zijn kennis over de evolutie van het deeldomein pedologie ondermaats zou zijn.

5. De verwerende partij antwoordt op het eerste middelonderdeel dat de normale spreekwoordelijke betekenis van "meewerken aan het opstellen van milieueffectrapporten" het samenwerken of het helpen vervaardigen van dergelijke rapporten is, dat de verzoeker zelf uitdrukkelijk heeft verklaard geen milieueffectenstudies op te stellen, wat wordt bevestigd door zijn beperkte kennis over de recente wijzigingen in de domeinen waarvoor hij de erkenning vraagt. Zij wijst voorts op artikel 6 van Vlarel dat de MER-deskundige aanmerkt als een deskundige voor het opstellen van milieueffectenrapporten.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel meent zij dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het gebrek aan bijscholing en de gebrekkige kennis over de recente wijzigingen in de aangevraagde vakdomeinen werden aangehaald om te benadrukken dat de verzoeker "niet heeft meegewerkt aan het opstellen van milieueffectenrapporten" en hij deze niet zelf kan uitvoeren, zodat niet is voldaan aan de voorwaarde van artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel. Zij merkt op dat de bestreden beslissing overigens zelf aangeeft dat afdoende bijscholing een gebruikseis is en geen erkenningsvoorwaarde en dat wel degelijk wordt aangegeven waarom wordt geoordeeld dat de verzoeker over onvoldoende geactualiseerde kennis beschikt, met name omdat hij niet op de hoogte is van recente wijzigingen in de vakdomeinen.

Wat het derde middelonderdeel betreft, stelt de verwerende partij dat, voor zover de vermelde overwegingen motieven van de bestreden beslissing uitmaken, dit overkillige motieven zijn die de geldigheid van de beslissing niet kunnen vitiëren. Zij tracht ook de kritiek van de verzoeker inhoudelijk te weerleggen.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker dat hij als bedrijfsleider en senior consultant betrokken is bij zowat alle milieueffectenrapporten die door Ecorem worden opgesteld en dit sedert meer dan 20 jaar, dat hij de medewerkers van Ecorem bijstaat met raad en daad en dus wel degelijk meewerkt aan de "vervaardiging" van de milieueffectenrapporten en dienaangaande over een zeer uitgebreide ervaring beschikt, dat de omstandigheid dat hij niet zelf de pen vasthoudt daaraan geen afbreuk doet en dat enkel van belang is dat het uiteindelijke rapport wordt afgewerkt onder zijn verantwoordelijkheid en deskundig toezicht. Hij wijst er eveneens op dat de door de verwerende partij voorgehouden interpretatie inhoudt dat in de toekomst geen nieuwe MER-deskundigen kunnen worden erkend, nu om de erkenning te bekomen is vereist dat men zelf rapporten schrijft, terwijl dit de taak is van de erkende MER-deskundige.

Wat betreft het tweede onderdeel van het middel benadrukt de verzoeker dat de verwerende partij niet betwist dat geen wettelijke bepaling vereist dat de MER-deskundige over een bepaalde vorm van parate kennis beschikt en evenmin dat bijscholing geen erkenningsvoorwaarde is. Hij argumenteert dat, hoewel de verwerende partij uit zijn vermeende gebrekkige kennis afleidt dat hij niet heeft meegewerkt aan het opstellen van milieueffectenrapporten, uit de bestreden beslissing niet blijkt op grond van welke concrete motieven zij meent dat hij een gebrekkige kennis zou hebben voor alle aangevraagde deeldomeinen en disciplines. Voorts is het volgens de verzoeker kennelijk onredelijk om op basis van een detailvraag op de hoorzitting te besluiten tot onvoldoende professionele kennis, te meer daar parate kennis of het slagen voor een proef of examen geen erkenningsvoorwaarde is.

Met betrekking tot het derde middelonderdeel meent de verzoeker dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord erkent dat de betrokken motieven de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

7. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij vooreerst dat zij de bestreden beslissing wel degelijk heeft genomen in toepassing van Vlarel en dat naar de eerdere erkenningsbesluiten wordt verwezen in het kader van het onderzoek naar de in artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel opgenomen erkenningsvoorwaarde, omdat bij deze eerdere erkenningsaanvragen reeds vragen rezen aangaande het superviseren door de verzoeker van milieueffectenrapporten, gelet op zijn gebrekkige kennis.

Nopens het eerste middelonderdeel verduidelijkt zij dat het "schrijven" van een milieueffectenstudie ook geïnterpreteerd kan worden als het bestuderen en synthetiseren van de bestaande situatie, het doen van metingen, gegevensanalyse, impactmodellering en effectbepaling, het uitwerken van milderende maatregelen en project- of planalternatieven, met als uiteindelijk resultaat het maken van een verslag van deze gegevens en resultaten, dat dit niet betekent dat de betrokkene alle taken die de inhoud bepalen in elk rapport moet hebben uitgevoerd, dat erkende MER-deskundigen deeltaken kunnen overlaten aan medewerkers die zo ervaring kunnen opdoen, terwijl de erkende MER-deskundige betrokken blijft bij alle stappen en verantwoordelijk is voor de volledige inhoud, dat het nalezen, het "verteerbaar maken van een rapport", superviseren en coördineren van bijdragen aan de inhoud van een milieueffectenstudie echter taken zijn die focussen op het management, de lay-out, het verwoorden en spel- en grammaticafouten, dat dergelijke taken niet kunnen bijdragen aan de "praktische ervaring" die wordt vereist in de erkenningsvoorwaarden, dat de verzoeker tijdens de hoorzitting zelf heeft verklaard wat zijn taak is bij de door Ecorem opgestelde milieueffectenrapporten, met name het nalezen en "het verteerbaar maken van resultaten", dat geen van die

taken iets veranderen aan de inhoud van de rapporten, zodat niet is voldaan aan de erkenningsvoorwaarde van artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel.

De verwerende partij verwijst vervolgens naar artikel 12, § 1, 3°, en artikel 92 van Vlarel, waaruit volgens haar blijkt dat werkelijke praktische ervaring met het opstellen van milieueffectenstudies een zekere kennis met zich meebrengt, zodat het stellen van kennisvragen om de voorwaarde met betrekking tot het hebben van praktische ervaring te toetsen gerechtvaardigd is.

Zij wijst er eveneens op dat, aangezien enkel natuurlijke personen kunnen worden erkend als MER-deskundige en de mogelijkheid tot erkenning van rechtspersonen niet werd opgenomen in Vlarel en aangezien de erkenning van onbepaalde duur is, een MER-deskundige, ongeacht zijn werksituatie in staat moet zijn de disciplines en deeldomeinen waarvoor hij erkend is volledig zelfstandig uit te werken, met de laatste ontwikkelingen, wetgeving, databanken en modelleringen indachtig, zodat de door Ecorem opgemaakte rapporten irrelevant zijn en enkel de rapporten of delen van rapporten waaraan de verzoeker zelf heeft gewerkt in aanmerking kunnen worden genomen als "praktische ervaring".

Bovendien moet volgens de verwerende partij worden aangetoond dat men een minimum aan praktische ervaring heeft voor elk van de aangevraagde deeldomeinen en moet dus specifiek inzake deze onderdelen een wezenlijke bijdrage zijn geleverd aan de inhoud van milieueffectenstudies, zodat ook moet kunnen worden geantwoord op vragen over aspecten die bij dergelijk onderzoek terugkomen, zelfs indien men enkel betrokken was door de inhoud na te lezen. Zij meent dat uit de antwoorden van de verzoeker op de aan hem gestelde kennisvragen, die betrekking hebben op het reeds geleverde werk en naar de betrokkenheid van de verzoeker bij de inhoud van de dossier peilen, kan worden geconcludeerd dat hij niet heeft meegewerkt aan het opstellen van milieueffectenstudies.

De verwerende partij betoogt voorts dat, zelfs indien men aanneemt dat een MER-deskundige de rapporten niet zelf dient te schrijven, maar ook louter kan superviseren, moet worden aangetoond dat er sprake is van een effectieve supervisie, wat te dezen niet het geval is aangezien afdoende blijkt dat de verzoeker niet over de vereiste kennis beschikt voor de betreffende disciplines en deeldomeinen, dat de door de verzoeker voorgelegde lijst van projecten van Ecorem niet aantoont dat hij een belangrijke inhoudelijke rol heeft vervuld bij de opstelling van die studies, dat de Raad van State te dezen slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft en dat de bestreden beslissing zorgvuldig en met kennis van zaken werd genomen en afdoende is gemotiveerd.

Aangaande het derde onderdeel van het middel licht de verwerende partij in haar laatste memorie toe dat voorheen aan de verzoeker steeds erkenningen van korte duur werden verleend, omdat hij geen gevolg gaf aan de opmerking dat het niet volstaat studies te superviseren, maar dat hij ook zelf dient mee te werken aan die studies.

Beoordeling

Eerste onderdeel

8. Het is niet aan de Raad van State om in te vullen wat er moet worden verstaan onder medewerking "aan het opstellen van milieueffectenstudies". De Raad van State kan alleen nagaan of de verwerende partij na onderzoek van de verklaringen van de verzoeker over zijn activiteiten in de schoot van de door hem bestuurd NV Ecorem activiteiten heeft uitgeoefend die samenvallen met het medewerken aan het opstellen van milieueffectenstudies en hij zal daarover een marginale toetsing kunnen uitoefenen, met andere woorden zal hij alleen kunnen nagaan of de verwerende partij in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat de verzoeker niet beantwoordt aan het vereiste van artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel op het vlak van de praktische ervaring met het meewerken aan het opstellen van milieueffectenstudies.

In dezen is de verwerende partij van oordeel dat van een erkende deskundige voor het opstellen van milieueffectenrapporten verwacht wordt dat hij die studies zelf kan uitvoeren en bijgevolg niet enkel superviseert of coördineert, met andere woorden dat de deskundige ook inhoudelijk essentieel bijdraagt tot het opstellen van dergelijke studies. Dergelijke zienswijze is, gelet op het grote belang van deze studies voor mens en milieu waarbij de overheid moet kunnen steunen op het gezag van ervaringrijke deskundigen bij haar beoordeling van vergunningsaanvragen, niet in strijd met de door de verwerende partij gegeven interpretatie aan "het meewerken aan het opstellen van milieueffectenstudies".

De verwerende partij heeft aldus terecht kunnen besluiten dat de verzoeker niet over de vereiste praktische ervaring beschikt.

Het eerste onderdeel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

9. De loutere verwijzing in de bestreden beslissing naar artikel 38, 3°, van Vlarel betekent niet dat de verwerende partij op die bepaling steunt om de erkenning te weigeren. De verwerende partij verwijst naar die bepaling om bijkomend te illustreren waarom de verzoeker de praktische ervaring van het gedurende drie jaren meewerken aan het opstellen van milieueffectenstudies ontbeert. Zij haalt hierbij ook de hoorzitting aan waaruit door de vaststelling van onvoldoende scholing en bijscholing dit gebrek aan praktische ervaring nog wordt benadrukt.

Het tweede onderdeel is ongegrond.

Derde onderdeel

10. Uit het onderzoek van het eerste en het tweede onderdeel blijkt dat de verwerende partij op een terechte en afdoende wijze tot het besluit kon komen dat de verzoeker niet beantwoordt aan de voorwaarde van artikel 12, § 1, 2°, a), van Vlarel op het vlak van de praktische ervaring met het meewerken aan het opstellen van milieueffectenstudies. Voor het overige zijn de door de verzoeker bestreden motieven in de bestreden beslissing overtuigende motieven zodat zij niet van aard zijn, mochten zij niet deugdelijk zijn, om op die gronden tot een vernietiging te leiden.

Het derde onderdeel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien februari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin